

Іронічне

Галина Тарасюк

Що — “вороги”? Вони як татарва,
що сліпо пре на поле Куликове,
де лютості твоєї тятива
тремтить і жде, на чесну прю готова.

Що — “вороги”?.. Вони немов трава,
яка зросте й на маківці собору.
Та не заради неї голова
чиясь зіниці возведе угору.

Що — “вороги”! Вони як ордени, —
їх не дає нам доля за ні за що.
Як є вони — не жаль і сивини,
бо щось зробив, життя не проледащив.

Що — “вороги”... Не гудь і не вини,
і дай їм Боже і віка, і сили,
нехай живуть, бо ж коли є вони,
то значить — по тобі ще не дзвонили.